

Embargado ata 26.06.2023

26 de xuño. Manifesto do Día Internacional contra o Uso Indevido e o Tráfico Ilícito de Drogas

Conmemoramos hoxe unha nova edición do Día Internacional contra a Droga. Unha data singular para reflexionar sobre un problema que nos afecta a todos.

Máis de 39 millóns de persoas en todo o mundo sofren trastornos polo consumo de drogas e con todo só 1 de cada 8 recibe tratamento. A adicción ás drogas non é desde logo unha elección persoal e con todo moitas persoas sofren por iso estigma e discriminación, o que pode danar aínda máis a súa saúde física e mental e impedirilles acceder á axuda que necesitan.

A edición deste ano é un chamamento para romper esa discriminación. Se logramos deter ese estigma axudamos ás persoas con trastornos por consumo de drogas a buscar axuda e recibir a atención necesaria para recuperar as súas vidas. Todo o mundo debe saber que os trastornos por consumo de drogas son tratables e que o apoio e a intervención temperá resultan cruciais.

Ademais do adecuado tratamento das adiccións, Nacións Unidas aposta pola prevención como estratexia fundamental para a saúde e o benestar da comunidade indicando que por cada dólar investido en prevención pódense aforrar polo menos dez en custos sanitarios, sociais e de loita contra a delincuencia.

E desde logo hai moito que facer neste ámbito, entre outras razóns porque existe unha percepción moi baixa do risco que supón o consumo de determinadas substancias e as súas graves repercusións sobre a saúde física e mental das persoas, con danos que poden ser moi severos. É o caso do alcol e o cánnabis, entre outras substancias e especialmente nos contextos de lecer nocturno.

Para agravar a situación, nos últimos anos cobraron auge as denominadas adiccións sen substancia. O xogo patolóxico xunto ao uso problemático da internet, videoxogos, móbiles e redes sociais son algunhas das novas adiccións que en moitos casos están estreitamente relacionadas co consumo das drogas clásicas e asociadas a comportamentos perigosos como situacións de acoso escolar, abuso sexual e violencia de xénero, entre outros.

Nesta situación é evidente que non podemos limitarnos a reflexionar. Hai que reaccionar xa cunha aposta decidida pola prevención, a desnormalización do consumo e o fomento de estilos de lecer que non teñan como actividade principal o atracón de alcol e outras drogas. Temos moito traballo por diante que debemos realizar xuntos e de forma intensa. Persoas, familias, profesionais, entidades e administracións. Todos.

Por outra banda, desde o ámbito da loita contra o narcotráfico vemos a situación actual con fonda preocupación.

Os índices de tráfico de drogas están nos rexistros máis altos da historia e en España conflúen grandes roteiros internacionais con destino a Europa. Así o noso país está -literalmente- asolagado de drogas, principalmente de haxix do Sur e de cocaína do outro lado do Atlántico coas costas galegas como un dos seus destinos favoritos. Todo iso a pesar do meritorio labor que realizan as forzas de seguridade, xuíces e fiscais comprometidos; profesionais que traballan coas mans atadas por unha lexislación tímida e garantista que ofrece demasiadas facilidades a grandes e perigosos narcotraficantes.

Vemos con asombro unha e outra vez aos mesmos delinquentes, grandes capos da droga que entran e saen do cárcere con normalidade rutineira, delinquindo unha e outra vez, traficando e amasando fortuna. A eles engádense bandas internacionais moi perigosas que practican a violencia extrema como método habitual de traballo. Criminais que poñen en risco a seguridade de todos, capaces de desestabilizar e ameazar un estado.

Este grave perigo xa está aquí, xa chegou a Europa: nos Países Baixos han asasinado recentemente a un xornalista por informar sobre narcotráfico, o seu primeiro ministro e a súa princesa herdeira están directamente ameazados polo crime organizado. Algo similar sucedeu en Bélxica co seu ministro de Xustiza... É o futuro que nos espera se non reaccionamos xa. E mentres tanto aquí, a Policía, a Garda Civil ou Vixilancia Aduaneira teñen que pasar un auténtico calvario para intervenir un teléfono ou poñer unha baliza de seguimento, sufrindo dificultades cada vez maiores para realizar o seu traballo. Necesítanse medios e cambios legais. De forma urxente.

Instamos os nosos gobernantes a considerar o narcotráfico e o crime organizado como asuntos da máxima prioridade. Para iso, as drogas e o narcotráfico deben entrar xa na axenda política. Non só estamos ante un problema de Saúde Pública; é tamén unha ameaza directa para a Seguridade do Estado.

Non podemos perder máis tempo.

